

6117 ST. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: HEnderson 2012
Največji slovenski tednik v Združenih državah ameriških

The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912. Accepted for Mailing at Special rate of Postage Provided for in Section 1108, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1918.

Štev. 37 — No. 37

CLEVELAND, O. 16. SEPTEMBRA (SEPTEMBER), 1930

LETO (VOLUME) XVI.

CLEVELANDSKIE NOVICE

Povločni koncert Banovca. Prihodnjo nedeljo zvečer, dne 21. septembra se vrsti v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. poslovilni koncerti priljubljenega in obče znanega opernega pevca Svetozaar Banovca. Bolj podrobno naznamo o tem koncertu je najti na drugi strani današnje izdaje. Upamo, da bo ta dan veliki avditorij Slovenskega Narodnega Doma do celota zaseden. Vstopnice za ta koncert so že danes naprodaj, in sicer so trojne cene: \$1.75 in 50 centov. Dobijo se pri vse direktorjih S. N. Doma, v uredništvu "Ameriške Domovine" in "Enakopravnosti," The North American Trust Co., v glavnem uradu in podružnici, pri International Savings and Loan Co., v glavnem uradu in podružnici, v slavičarni Mrs. Kushlan v S. N. Domu, v zlatarski trgovini Frank Cerne, v knjigarni Josip Grdin, v trgovini Slovenske Delavske Zadružne Zvezde, v trgovini Anton Ogrin v S. D. Domu in v trgovini Rudolf Perdan na 185, cesti in Neff Rd.

Smrtna kosa. — Dne 8. septembra zjutraj je v ženski bolnici preminula Mary Kristančič, staru 37 let in stanujoča na 2190 Ivan Ave. Tu zapušča hčerko Emo, dva sina, Andreja in Edwarda ter enega brata v Amherst, O. Ranjka je bila vdova. Rojena je bila v Kozani pri Gorici, kjer zapušča dve sestri in dva brata. Tu je bivala 16 let. — Dne 9. septembra zgodaj zjutraj je umrla Ana Molan, rojena Cesar, počrčena Posh, od dobro poznane družine Posh, ki je vodila več let gostilno na 45. cesti in Hamilton Ave. Ranjka je bila doma od Mirne peči na Dolenjskem. V Ameriki je bivala 35 let. V domovini zapušča brata Jakob Cesar, tu pa zapušča soprog Paula Molan. Stara je bila 59 let. Bila je mačeha John in Edward Posha in Mary Makovec, in mati od Ane Koren, Gabriele Jenson, Štefanie Braidic, Emilije Glikter ter Josephine in Albine Posh. — Dne 12. septembra zjutraj je preminula po pet-mesečni bolezni Mrs. Jennie Markovic, rojena Kolenc. Ranjka je bila stara 20 let, rojena v Clevelandu, kjer zapušča žalujočega soproga, šest mesecev staro hčerkico, starše, štiri brate in eno sestro. — Dne 13. septembra zjutraj ob 5:30 je umrla poznana Slovenska Mrs. Jera Samsa, vdova, stara 60 let, stanujoča na 1387 E. 39th St. Tu zapušča sina Antona, en sin pa je bil ubit v svetovni vojni kot ameriški vojak. Ranjka je bila doma iz vasi Gora pri Sodražici. Bila je članica društva Srca Marije in Woodman, št. 98. — Mrs. Ogrin, 887 E. 209th St., je prejela žalostno poročilo, da je umrla njena sestra Mrs. Annie Vulgemore, ni sicer v Arizoni, kjer se je zdravila. Mrs. Vulgemore je bila hči Mr. in Mrs. Frank Zgornic iz Ely, Minn., kjer zapušča tri brate in tri sestre ter več sorodnikov. Iskrena sožalje prizadetim, po kojnikom pa svetila večna luč!

Himen. — V soboto, 20. septembra se poročita v Marijini

cerkvi na Holmes Ave., Mr. Charles Lusin, 6118 St. Clair Ave., in Miss Mary Nagode, 837 E. 154th St. Naše Iskrene čestitke!

Zbolela je. — Te dni so odpeljali v mestno bolnico soprogo Mr. John Žnidariča iz 60. ceste. Nahaja se v tako opasnom položaju. V mestni bolnici se Mrs. Žnidarič nahaja pod tako dobro oskrbo.

Novi državljanji — Pretekli teden so dobili na sodniji sledi naši rojaki in rojakinje drugi državljanški papir: Pavel Pavlovič, Martin Komocar, Anton Kovačevič, Mary Korec, Alojz Dolekar, Steve Mandič, Magdalena Bevc, Ignac Gliha, Franciška Rupert, Ela Paulin, Ignac Kovačič, Josip Rus in Stefan Jerman. Naše čestitke!

bodo popoldne, ali v pondeljek izjeme.

BARAGOVA PROSLAVA V CLEVELANDU

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

DRUŠTVOM, KI ŽELIJO PRISTOPITI V CENTRALNI BOLNIŠKI ODDELEK NA ZNANJE!

Pri minuli konvenciji je bila odobrena sledeča resolucija, predložena delegaciji po zastopnikih centralnih bolniških društev:

"Vsa tista društva, ki želejo pristopiti v centralizacijo do 1. februarja, 1931, se jih sprejme v celoti brez zdravniške preiskave.

"Z dnem pristopa prevzame centralizacija plačevanje bolniških podpor bolnih članov takih društev.

"Doba plačevanja bolniške podpore takih članov se plačuje na podlagi pravil centralnega oddelka, odtevši dneve, za katere je član podporo že prejel pri svojem društvu.

"V centralizacijo se na podlagi točke 4 teh pravil ne sprejme poohabljeni ali neozdravljeni članovi, ali pa takih, ki so pri svojem društvu prejeli že celotno bolniško podporo. V to svrhu mora vsako društvo ob času prošnje za vstop v centralni bolniški oddelek poročati imena takih članov, kakor tudi imena in naslove in starost vseh tistih članov svojega društva, ki se zavarovati v centralizaciji.

"Društva, odnosno njihovi uradniki, to je predsednik, tajnik in blagajnik, se pri tem smatrajo kot zastopniki članov svojega društva.

"V slučaju, da se kedaj dožene, da je bil kak član sprejet v centralizacijo v nasprostvu z določbami teh pravil, se mu v bolnici ne plača nobene podpore, in se ga izključi iz centralnega bolniškega oddelka, ter povrne njegov plačani asessment brez obresti.

"V slučaju, da se kateri član, ki po svojem društvu ni bil priporočen v centralni bolniški oddelk, čuti pri zadetega na svojih pravicah, se zamore podvredi zdravniški preiskavi, in če vrvhovni zdravnik odobri njegovo prošnjo, se ga sprejme v ta oddelk, pod pogoj, kakoršen vrvhovni zdravnik določi."

Potom zgoraj omenjene resolucije je bila prilika vsem društvom, ki kedaj še ne spadajo v centralizacijo, da lahko pristopijo in to najkasneje do 1. februarja, 1931.

Pogoji, pod katerimi se dovoli društvom pristopiti so nadve povoljni. Boljših pogojev in lepše prilike se sploh pričakovati ne more.

Zaradi tega se apelira na vsa krajevna društva, ki sedaj še ne spadajo v centralizacijo, da o resoluciji na društvenih sejah razpravljajo in se za pristop v centralizacijo kakor hitro mogoče izrežejo.

Prošnje za pristop v centralizacijo naj se pošlje na glavni urad kakor hitro mogoče, da se take prošnje v smislu sklepov konvencije priobčijo v Glasilu.

Uradniki in urednici krajevnih društev so prošeni, da članstvo pojasnijo koristi centralnega bolniškega oddelka ter priporočajo, da se članstvo izreče za pristop v centralizacijo tako, da bo do 1. februarja, 1931 vsako društvo naše Jednote spadalo v centralni bolniški oddelk.

Še le potem, ko bodo vsa krajevna društva v centralizaciji, bomo vsi pravi bratje in sestre. Torej delujmo na to, da se uresniči in udejstvi pravo in popolno bratstvo v K. S. K. J.

Za glavni urad K. S. K. Jednote:

Josip Zalar, glavni tajnik.

IZLET V STARO DOMOVINO

Že lansko leto se je nameravalo napraviti izlet v staro domovino. Iz gotovih vzrokov do tega ni prišlo.

Pri minuli konvenciji pa je delegacija določila, da se priredi pod pokroviteljstvom K. S. K. Jednote prvi skupni izlet v staro domovino prihodnje leto 1931.

Natančen čas, kedaj in kako se bo potovalo, bo pozneje določen. Za sedaj naj to služi le kot predelanilo in priporočilo vsem onim, ki nameravajo potovati v staro domovino letos ali pa prve mesece prihodnjega leta, da naj odhod preložijo, ter z istim počakajo skupnega izleta članstva K. S. K. Jednote.

Priporočati je, da bi se tudi naši, tukaj rojeni mladi člani in članice v velikem številu izleta udeležili, da bi tako videli krasoto stare domovine, rodne grude svojih staršev, sorodnikov in znancev. Za nadaljnja pojasnila pišite na podpisana.

Z bratskim pozdravom,

Josip Zalar, glavni tajnik.

LISTNICA UREDNISTVA

Ponovno prosimo cenjene do-

pisnike, da nam gradivo (ro-

kopis) za objavo v redni tor-

kovi izdaji pravočasno dopo-

ljejo. Zadnji dan za dopise,

naznamila itd. je sobota dopol-

ne, kar prejmemmo s prvo po-

što ob 8:30. V soboto je tis-

karne že ob 11:30 zaprta. Vsa

naznamila, ki nam dojdejo v ro-

ke kasneje, se mora preložiti

za drugi teden, ali pa izpustiti.

Ne pošiljajte nam kar po Spe-

cial Delivery ali Air Mail na-

znamila, katera prejmemmo v so-

boto popoldne, ali v pondeljek

izjeme.

(Dalej na 8. strani)

ali celo v torek. Na ista se ne

morem oziратi.

Enako prosimo tudi tajnike

in tajnice naših domačih ali

členovskih društev, da nam

stvari za objavo vsaj do sobote

zjutraj da 8:30 dopošnjetje

ali prinesete osebno v urad.

Urad je odprt vsak dan ob 7:

ure zjutraj do 5. ure popoldne.

Na kasneje poslane vaše roko-

pise se tudi na bomo oziratil.

Pa brez zamere! Urednik se

bo v bodoče strogo držal tega

reda in ne bo več delal posebna

izjem.

(Dalej na 8. strani)

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novi grobovi. V Št. Jerneju na Dolenjskem je umrl znani starinoslovec Ignacij Kušljan, star 73 let. Samo leta 1899. je kake pol ure nad Mihovem izkopal 1.545 raznih predmetov. Od leta 1899. do leta 1903. je prekopal 482 grobov. Uspeh je bil razveseljiv. Našel je 47 srebrnih predmetov (med njimi 1 velik in 4 male galske novce), 4 železne čelade, 50 ščitov, 45 mečev, 26 sulic, 4 sekirice, 800 korala. 21 zapetnic, 34 fibul, 2 pasa, 5 nožev, 17 komadov raznih posode, nekaj kamenitih dlet in kos kamenitega kladiča. Vse te izkopanine so bile iz štirih periodov: hastatske, latenske ali galske, rimske in srednjega veka. Še sedaj je imel večjo birko raznih izkopanini, zlasti denarja. Po svoji pridnosti, poštenosti in vernoosti si je povsod pridobil ugled. Prihranil si je z varčnostjo toliko, da je kupil hišo, žago in mlin. Bil je več let tudi občinski odbornik in odbornik pri hranilnici in posojilnici. — Smartno pri Litiji. Umrl je g. Franc Sirk iz Lupince, član hranilnice in posojilnice, kateri je bil dolgoletni zasluzni član načelstva in je vsem zanimanjem in veseljem sodeloval pri hranilnici, katerega bo težko pogrešala. — Na Loki pri Glinjah je umrl g. Andrej Vidmar, posestnik in bivši dolgoletni župan občine Medborovnica, ustanovnik in blagajnik Hranilnice in posojilnice, kateri je bil dolgoletni zasluzni član načelstva in je vsem zanimanjem in veseljem sodeloval pri hranilnici, katerega bo težko pogrešala. — Na Glinjah je umrl g. Andrej Vidmar, posestnik in bivši dolgoletni župan občine Medborovnica, ustanovnik in blagajnik Hranilnice in posojilnice, kateri je bil dolgoletni zasluzni član načelstva in je vsem zanimanjem in veseljem sodeloval pri hranilnici, katerega bo težko pogrešala. — Na Glinjah je umrl g. Andrej Vidmar, posestnik in bivši dolgoletni župan občine Medborovnica, ustanovnik in blagajnik Hranilnice in posojilnice, kateri je bil dolgoletni zasluzni član načelstva in je vsem zanimanjem in veseljem sodeloval pri hranilnici, katerega bo težko pogrešala. — Na Glinjah je umrl g. Andrej Vidmar, posestnik in bivši dolgoletni župan občine Medborovnica, ustanovnik in blagajnik Hranilnice in posojilnice, kateri je bil dolgoletni zasluzni član načelstva in je vsem zanimanjem in veseljem sodeloval pri hranilnici, katerega bo težko pogrešala. — Na Glinjah je umrl g. Andrej Vidmar, posestnik in bivši dolgoletni župan občine Medborovnica, ustanovnik in blagajnik Hranilnice in posojilnice, kateri je bil dolgoletni zasluzni član načelstva in je vsem zanimanjem in veseljem sodeloval pri hranilnici, katerega bo težko pogrešala. — Na Glinjah je umrl g. Andrej Vidmar, posestnik in bivši dolgoletni župan občine Medborovnica, ustanovnik in blagajnik Hranilnice in posojilnice, kateri je bil dolgoletni zasluzni član načelstva in je vsem zanimanjem in veseljem sodeloval pri hranilnici, katerega bo težko pogrešala. — Na Glinjah je umrl g. Andrej Vidmar, posestnik in bivši dolgoletni župan občine Medborovnica, ustanovnik in blagajnik Hranilnice in posojilnice, kateri je bil dolgoletni zasluzni član načelstva in je vsem zanimanjem in veseljem sodeloval pri hranilnici, katerega bo težko pogrešala. — Na Glinjah je umrl g. Andrej Vidmar, posestnik in bivši dolgoletni župan občine Medborovnica, ustanovnik in blagajnik Hranilnice in posojilnice, kateri je bil dolgoletni zasluzni član načelstva in je vsem zanimanjem in veseljem sodeloval pri

DRUŠTVENA NAZNANILA

Iz urada društva sv. Srca Jezuševega št. 70, St. Louis, Mo.

Tem potom ujedno vabim celokupno članstvo našega društva, da se za gotovo udeleži prihodnje redne seje dne 21. septembra. Na dnevnem redu bomo imeli več važnih točk. Ena važnih točk bo gotovo povečilo našega delegata iz konvencije. Posebno vabim na to sejo vse one, kateri imate svoje otroke v mladinskem oddelku. Gotovo ste čitali v "Glasilu" na prvi strani o tem, ali še boljše boste razumeli ter imeli priložnost izvedeti osebno od svojega delegata vse podrobnosti dosežene v prilog mladine.

In vi, starejši člani in članice, ki ste dolge obraze nosili rekoč, "O, že vem, če nič drugega ne naredi, asesment bodo zvizi ali na konvenciji." — Pokonci glave; vaš strah je bil prazen. Če ne verujete, pridite na sejo, vam bom v asesmentno knjižico zapisal. Torej vsi na prihodnjo sejo ter vsak z enim novim kandidatom, in druga konvencija bo videla dva naša delegata iz St. Louis. Ne mislite, da je to nemogoče, ker edino s tem sami sebe porazite, če bomo pa složno delovali, bomo vse dosegli, ker geslo: V slogi je moč! ni še nikoli propadlo.

Sobratiški pozdrav do svinja,

Anton J. Skoff, tajnik.

Društvo Marije Pomagaj št. 78, Chicago, Ill.

Ujedno opozarjam vse članice našega društva, da se bo vršila prihodnja redna seja v četrtek 18. septembra zvečer v navadnem prostoru.

Naznanjam tudi, da je na javnuarski seji bilo sklenjeno, da ne bomo imele običajne jesenske veselice, v ta namen pa mora vsaka članica plačati 50c mesto vstopnice in to meseca oktobra. Prosim, upoštevajte to.

Sosestrski pozdrav,

Julia Gottlieb, tajnica.

Iz urada društva sv. Genovefe št. 108, Joliet, Ill.

Ker nekatere naše članice dolgujejo društvu že več mesecov, zato prosim vse tiste, da dolg poravnate do 25. t. m., kajti nadzornice društva bodo zopet prišle pregledat knjige in jaz se bom morala opravičevati zaradi vas. Vprašanje nastane kako, ker ne vem ali res ne morete plačati, ali je pa to vaša brezbriznost? Torej katera le more naj poravnate do 25. septembra, ako pa ne, naj se opraviči da bom znala, če še hoče biti pri društvu ali ne.

S sosestrskim pozdravom,

Antonia Struna, tajnica.

NAZNANIL

Iz urada društva sv. Srca Marije, št. 111, Barberton, O.

S tem naznanjam članicam našega društva, da vodim sedaj jaz tajniške posle tega društva; tako so sklenile članice na zadnji mesečni seji.

Ob enem vas ujedno vabim, da se pridno udeležujete se, ter če je le mogoče redno platičete asesment, ker s tem mi prihranite veliko dela.

Torej za vse, kar se tiče tajništa, se obrnite na tu označeni naslov.

S sosestrskim pozdravom,

Gertrude Rupert, tajnica

152 N. W. 15th St.

Društvo sv. Jožefa št. 148, Bridgeport, Conn.

Dragi mi bratje in sestre! Zopet se obračam tem potom do vas in vam naznanjam, da prihaja čas, ko se bomo zopet skupaj zbrali na mesečni seji ali gilesu. Isti se vrši dne 21. septembra. To bo prvi giles letosnjega jesa. Zdaj, ko ni več

tako vroče, se bo vrnil društveni giles vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 1:30. Te si dobре zapomnite in prihajajte redno na giles.

Posebno opozarjam one, ki ste zaostali z asesmentom, da dolg poravnate za odrasli in mladinski oddelek, kajti jaz moram ta mesec sestaviti četrletni račun.

Pridite na prihodnji giles v velikem številu, da vam bom poročal o glavnih točkah zadnje konvencije. Torej na svidenje dne 21. septembra popoldne ob 1:30 v zborovalni dvorani!

S sobratiškim pozdravom,

Anton Kolar,
tajnik in bivši delegat.

Iz urada društva sv. Marije Magdalene št. 162, Cleveland, O.

Prihodnja redna mesečna seja našega društva se bo vršila 6. oktobra v navadnem prostoru. Ta seja bo ob enem nekakva izvanredna seja, ker se bo reševalo ali pristopi naše društva v centralizacijo ali ne. Dolžnost vsake članice je, da se udeleži te seje, ker je zelo važnega pomena. Pridite vse, da se vam razloži kako in kaj, in potem boste pa glasovale za kar boste videle da bo za boljši napredek in dobrobit članstva našega društva. Na svidenje torej 6. oktobra ob 8. uri zvečer na seji našega društva!

Pozdrav,
Mary Hochevar, tajnica.

Iz urada društva sv. Jožefa št. 169, Cleveland, O.

Tem potom prosim vse člane in članice našega društva, da se kolikor mogoče v velikem številu udeležite prihodnje redne mesečne seje v četrtek dne 18. septembra v navadnem prostoru točno ob 7:30 zvečer. Na dnevnem redu bo več zelo važnih stvari, katere bo treba rešiti na tej seji. Dalje bomo imeli na dnevnem redu tudi nekaj zelo pomembnega, veselega in izvanrednega, kar je vredno, da vsak član(ka) vidi in da je navzoč. Tako bo na tej seji sledilo tudi poročilo delegatov in delegatinj minule 17. konvencije.

Pri tej prilikli ponovno prosim članstvo, da bolj točno plačuje asesment, kajti meni je nemogoče zlagati za vas. Jaz sedanjo delavsko krizo ravno tako občutim kot vsak izmed vas. Ako posamezni član(ka) ne more plačati par dollarjev mesečnine, kje naj pa potem jaz vzamem par stotakov ali več na mesec, da naj bi za vas plačal asesment? Pomnite, da jaz moram vpoštovati pravila, ki zahtevajo, da je asesment plačan vsak mesec. Ako vi tega ne storite, potem ima tajnik pravico vas suspendirati, kar mi je pa zelo težko storiti; odlasam sem do skrajne sile, toda vsaka stvar gre samo do gotove meje. Radi tega vas še enkrat resno opozarjam, da v bodoče plačujete bolj redno ako si hočete zasigurati bolniško podporo, posmrtnino in druge dobrote, katere nam deli naša Jedinota. Bodite torej previdni, ter plačujete točno asesment, kajti ne veste kje in kdaj vas lahko nesreča doleti. Ne zanašajte se več na tajnika, da bo on zalašgal za vaš asesment, kajti to ni njegova dolžnost.

Ostajam s sobratiškim pozdravom,

George Panchur, tajnik.

VABILO NA PIKNIK

Iz urada društva sv. Križa št. 214, Cleveland, O.

Kakor vam je že gotovo znano, priredi naše društvo svoj

nedeljo, dne 21. septembra, pri rojaku Frank Želenski na W. 14th St. in Jennings Rd. Dolžnost veselja člana(ke) je, da se udeleži tega piknika. Pripravite se tudi svoja priateljev doma in Kancess, ki je delal takoj na farmah. Edward je bil vnet igralec z bale. Pripravljaj se je za drugi dan v nedeljo popoldne, da pojde igrat baseball v Boon, Colo., zato je bil v mestu, da si kupi novo žogo. Ko se je vrnil proti domu po Santa Fe cesti, ki je cementirana je pri 11. milji pridrvel iz dvorišča italijanski farmer in konji, ki jih je podil, ker so prišli na njegovo dvorišče. Pogledal je še prepreje po cesti, če kdo prihaja, ker pa ni videl nobene luči, je začel poditi konje. Ko so konji bili na cesti, je zagledal da nekdo vozi z veliko naglico proti konjem. Venel je, da se mora zgoditi nesreča in je poskušal da bi vozniča opomnil, naj vozi počasi, ta ga pa ni mogel razumeti. Naenkrat se je motorno kolo zadealo v konja in mledo živiljenje Edwardovo je bilo maho m končano. Žival je tudi poginila. Njegov tovarš, Charles Wolby, se pa v St. Mary bolnišnici bo ri s smrtjo. Prišla ga je pogled na razpolago še izvrstna postrežba. Torej, v Slovenskem Domu ne bo nobenemu dolgčas, najceneje bo dolgčas pregnal, poleg tega bo pa še podpiral svoje lastno podjetje.

Edward se je šolal v Colorado Agricultural College Fort Collins do jeseni lanskega leta, ko je začel pomagati očetu doma na farmi, ki ima 90 akrov zemlje. Pomagal je tudi bratu Stanislavu, ki renta 40 akrov. Tako so pomagali lepo eden drugemu. Pokojni Edward se je odločil, da bo to jesen pomagal še očetu in bratu, v januarju 1931, pa se je namenil iti šolat v Chicago. Tako je pa prišla nesreča in je vse dokončano de lo in šola.

Na dan pogreba se je video koliko prijateljev je imel pokojni Edward. 24. deklet in mladih žena, je nosilo vence ali vencetlice. Veliko število ljudstva ga je prišlo kropiti posebno zadnji večer. Tudi Rev. Father Ciril Zupan so prišli in so molili sv. rožni venec. V tork dne 2. septembra se je vršil pogreb ob veliki udeležbi prijateljev. Nad eno miljo daljave je bilo samih avtomobilov eden pri drugemu. Pokojni Edward se je odločil, da bo to jesen pomagal obvezno petja z mojo ženo več ali manj ranjena ter prepečljana v Clinic bolnišnico na Five Points.

Tam sva se nahajala nekaj

dni, in, hvala Bogu, zdaj sva

zopet oba doma na domu, 1466

E. 172d St.

Ker je nju prišlo v bolnišnico obiskati veliko prijateljev ter znancev, se jim zato na tem

mestu lepo zahvaljujeva. Vaše

naklonjenosti in sočutja ne bo

na nikdar pozabila.

Ako je kateremu dragu, nju

pripraviti v društvo

"Prešeren,"

in število pevcev istega se bo povečalo, da bo prekosilo vsa ostala pevska društva širom Amerike. Tisti, ki trosijo obrekljive in neresnice govorice o "Prešerenu"

okoli, so prošeni, da v bodoče

to opuste. Ako se to ne zgodi,

bo društvo "Prešeren" prisiljeno storiti druge korake.

S pevskim pozdravom,

Ivan Varoga.

ZAHVALA

Kakov znano, je nju dne 30. avgusta zvečer na 172. cesti v Collinwoodu zadeala nesreča, ko je v najun avto zavozil neki drugi avtomobilist, pri koji prišli sva bila oba z mojo ženo več ali manj ranjena ter prepečljana v Clinic bolnišnico na Five Points.

Tam sva se nahajala nekaj

dni, in, hvala Bogu, zdaj sva

zopet oba doma na domu, 1466

E. 172d St.

Ker je nju prišlo v bolnišnico obiskati veliko prijateljev ter znancev, se jim zato na tem

mestu lepo zahvaljujeva. Vaše

naklonjenosti in sočutja ne bo

na nikdar pozabila.

Ako je kateremu dragu, nju

pripraviti v društvo

"Prešeren,"

in število pevcev istega se bo povečalo, da bo prekosilo vsa ostala pevska društva širom Amerike. Tisti, ki trosijo obrekljive in neresnice govorice o "Prešerenu"

okoli, so prošeni, da v bodoče

to opuste. Ako se to ne zgodi,

bo društvo "Prešeren" prisiljeno storiti druge korake.

S pevskim pozdravom,

Ivan Varoga.

ZAHVALA

Podpisana si štejeva v prijetno dolžnost najprisrčnejše se zahvaliti prijaznim Waukeganom za njih uljudnost in posrežbo za časa najunega bivanja v Waukeganu ob času konvencije K. S. K. J. Hvala vsem, s katerimi sva prišla v dotiku z gospodljivost in posrežbo. Hvala vsem tistim, s katerimi smo bili skupaj na pikniku, milišim namreč oni piknik, ki se je vršil pri onem farmarju, ki jajca prodaja in ki nima palca na roki, pod povljetvom dveh generalov kolarskih skupin, Mr. M. Kirn in pa Mr. F. Mivshek. Lepa hvala Mr. in Mrs. Andrej Bartel; zlasti pa najlepša hvala Mr. in Mrs. Matt Kirn za gostoljubnost, katera sta izkazala napram nama. Ne pozabi, Matt, kaj da si obljudil za prihodnje poletje!

Izkren pozdrav vsem Waukeganom!

Mr. in Mrs. Joseph Leksan.

Barberton, O., 10. sept. 1930.

ZAHVALA

Sheboygan, Wis.—Prišel je mesec september, začetek šole. Marsikateri materi je odvzetna velika skrb, posebno za tiste, ki pošiljajo svoje otroke v katoliške šole. Ko se vse matere zavedale, kako so koristne katoliške šole, bi jih z veseljem pošiljale, ter bi jim da dajejo potuhe; saj naše častite šolske sestre se veliko trudijo

za decu lepo učijo, da bi bila enkrat srečna.

Dolžnost me veže, da se na

tem mestu lepo zahvalim vsem

mojim prijateljem in prijateljicam kar so mi dobrega storili v

moji dolgotrajni bolezni, kate-

re pa žal še ni konec.

Lepa hvala Mrs. Marie Pris-

land, ker mi je toliko pomagala

kjerkoli je mogla, in to še brez-

plačno; nikdar je ne bom po-

zabilo. Nadalje se lepo zahvalju-

P. Angelik:

Cilji in pota
Jezus, Marija.

Clovek bi misil, da je dandas skoro odveč opozarjati na vladost, ki smo jo dolžni Gospodu Bogu, ko vendar svet toliko da, toliko upošteva medsebojno vladost. Pa ni res tako. Tudi med takojmenovanimi dobrimi kristiani se zdi, kakor da bi spadalo k olikemu vedenju, da se v obnajanju do Boga kolikor možno malo ozirajo na vladost, ki so jo tudi Njemu dolžni.

Ne bom tu govoril o obnašanju kristjanov v cerkvi, morebiti o tem drugič, pač pa imam pred očmi ono, tudi med dobrimi kristiani udomačeno napako, da neštetočrat dan za dnem po nemarnem izgovarjajo svedet imena: Jezus, Marija in podobno. Pri vsaki priliki je to na vrsti, če se nad kako stvarjo čudijo ali so iznenadeni, če so jenzi in ali jih je strah, če so dobre ali če so slabe volje, če pade na tla krožnik ali se prizmodi mleko, vedno in povsod izgovarjajo ta imena. Navadijo se končno teko tako, da sploh ne čutijo, da bi bilo to kaj napačnega.

In vendar je pogrešeno. Predvsem je to proti vladosti, ki smo jo tudi Bogu dolžni. Recimo, da bi kdo svoje krstno ime, kakor te doma kličejo, tebi nič, meni nič le pravkar izgovoril v tvoji navzonosti brez potrebe. Vprašal ali vprašala bi nedvomno, kaj hoče od tebe. In če bi dobil odgovor: Še misil nisem na te, to le tako iz navade izgovarjam. Kaj bi si mislil o takem človeku? Če bi bil zelo potrežljive narave in prepirčan sem, da si, bi si mislil: Sicer je dober človek, ampak vzgojen pa ni dobro, in če ima druge čednosti, mu nekoliko več obzirnosti ali vladnosti ne, bi ni škodovalo. Če bi bil pa malce slabe volje, bi prejkaj rekel sam pri sebi: Najbrž mu malo manjka. In če po vsej pravici zahtevaš toliko vladnosti in pozornosti za svojo lastno osebo, je jasno, da ima pravico zahtevati to tudi Bog, ki pravi v drugi božji zapovedi: Ne imenuj po nemarnem imena Gospoda, tvojega Boga.

Nočem trditi, da je to brezmiselno izgovarjanje svetih imen že greh, ker se navadno to zgodi v naglici in brez vsega pomisleka. Toda napaka je vendar, kakor je razvidno iz besedi sv. pisma: "Gospod ne smatral za nedolžnega, kdor bo imenoval njegovo ime po nemarnem." (2 Moz. 20, 7).

Gotovo je to slaba navada, katere neprijetnost bo občutil vsakdo takrat, ko pride v stisko, zlasti v poslednjih trenutkih življenja. Dosti moliti takrat ne bo mogel, v največjo tolažo mu bodo kratki zdihali Jezus, Marija, Jožef in kako naj se navadi tedaj ta sveta imena spoštljivo in z upanjem izgovarjati, če jih je dolga leta neštetočrat tja v endan izgovarjal.

To premisli in več ne bo izgovarjal svetih imen po nemarnem.

Vprašaš morda: Kako naj se tega odvadim? Prišlo mi je že tako zelo v navado, in starih navad se človek težko odreže.

Rad verjamem. Toda kakor si se tega navadil, tako se lahko tudi odvadiš. Treba le malo dobre in trdne volje. Daj vselej, kadar izgovoriš sveto ime brez spoštovanja in potrebe 10 centov na stran za revete. Ker te bo to nekaj stalo, bo kmalu rešen te razvade. Če tege ne zmoraš, se lahko odpoveš tej ali oni prijetnosti, ki bi si jo sicer smel privočiti, pa jo brez škode lahko opustiš ali pa si sam naloži kako drugo pokoro in se prostovoljno podvrži kaki neprijetnosti s tem, da točno vstaneš ali kaj podobnega.

Kdor resno hoče, tudi more.

Sto let priseljevanja

Vlada Združenih držav je začela držati zapiske o priseljevanju od leta 1820. O številu priseljevanj, ki so prišli v Združene države po ameriški revoluciji do leta 1820, ni nikakih uradnih podatkov, ali po dobro vtemeljenih cenitvah se je v tem razdobju priseljeno v Združene države 250,000 ljudi.

Od 1820 naprej pa—je v vsej dobi 109 let—se je priselilo v Združene države vsega skupaj 37,240,634 ljudi. Izmed teh je prišlo 18 milijonov iz severne in zapadne Evrope (Angleške, Nemčije, Francoske in škandinavskih pokrajin). Od leta 1820 do 1890 so priseljeni iz severne in zapadne Evrope tvorili približno tri četrtine vseh priseljencev. V dobi od leta 1840 do 1869 so tvorili celo 93% vse imigracije. V desetletju 1861-1870 le 33,628 priseljencev je prišlo iz južne vzhodne Evrope, dočim število priseljencev iz severne in zapadne Evrope je znašalo čez dva milijona. V naslednjem desetletju je severna in zapadna Evropa dala zopet Ameriki čez dva milijona priseljencev, dočim v desetletju 1881-1890 jih je bilo kar 3,778,000.

Priseljeni iz južne in vzhodne Evrope so začeli prihajati v večjem številu že le po letu 1881. V desetletju 1881-1890 so tvorili 18.3 odstotka vseh priseljencev. Veliki pritok priseljevanja iz tega dela Evrope pa se je vrnil v dobi od leta 1891 do 1920. Vsega skupaj je v tem razdobju dvajsetih let prišlo 9,605,100 priseljencev iz južne in vzhodne Evrope, dočim število priseljencev iz zapadne in severne Evrope je istodobno znašalo le malo čez dva milijona.

Z omejitvijo priseljevanja se je razmerje izmed teh dveh virov ameriške imigracije zopet korenito spremeno.

Osobito odločno zmanjšanje priseljevanja iz južne in vzhodne Evrope od leta 1925 naprej je posledica omejitve, uvedene priseljenski mazonom od leta 1924.

Priseljevanje iz Kanade in Mehike

Kakor je razvidno iz zgorjševih števk, je priseljevanje iz Evrope padlo od 81% v letu 1921 na približno 50% v letu 1924 in naslednjih letih. To odgovarja razvoju priseljevanja iz dveh novih virov: Kanade in Mehike.

Pred letom 1925 je bilo prav malo priseljevanja iz teh dveh dežel. Svetovna vojna, ki je nekatera ustavila pritok imigracije iz Evrope, je skoraj tako privabila priseljevanje iz Kanade in Mehike. Omejitev priseljevanja na podlagi kvot je nadalje pospešila priseljevanje iz teh dveh virov, kajti ni kvot za ljudi, rojene na ameriškem kontinentu. V letih 1916, 1925 in 1926 so kanadski priseljeni tvorili tretino vseh pripuščenih inozemcem, dočim so Mehikanci tvorili 21.1 odstotka vseh došlih inozemcev v letu 1919, 20.2% v letu 1927 in 19.2% v letu 1928.

V vsej nadstoltni dobi—od leta 1820 do 1928—je 18,120,000' priseljencev (48.7% vse imigracije) prišlo iz severne in zapadne Evrope, 13,850,000 (37.2%), iz južne in vzhodne Evrope 2,765,000 (7.4%) iz Kanade in 703,000 (1.9%) iz Mehike.

Dobra polovica človeštva
je nepismena

Več ko 62 odstotka vseh ljudi na svetu ne zna čitati in pisati. Tako trdi James F. Abel, specijalist za inozemsko pravico v federalnem prosvetnem uradu, na podlagi nedavno dovršene raziskave na tem polju. Očitno je torej, da je treba še veliko dela, predno se iztrebi nepismenost iz sveta.

Število nepismenih na svetu znaša približno 850 milijonov ljudi in skoraj polovica teh živi v Aziji. Afrika je druga na

vrsti, kjer živi 83 milijonov ljudi, ki nimajo niti začetnih pojmov o kaki prosveti. Severna Amerika je zadnja na vrsti izmed vseh kontinentov z 4,300,000 nepismenimi.

Pokrajina najmanjše nepismenosti je v zapadni Evropi, in večinoma ob obalah Severnega in Baltiškega morja. Dansko, Norveško, Švedsko in Švica se pomašo, da nimajo nikakih nepismencev ali prav malo. Vse te štiri dežele imajo dobro šolstvo in ne le zakon, ampak tudi javno mnenje podpira šolsko obveznost. Poleg tega te dežele nimajo skoraj nikakega priseljevanja in imajo že dolgo ustanovljene vladne ustanove, ki so že zdavnaj začele sistematično borbo proti nepismenosti. Vsled tega njih odstotek nepismenosti je brezvomno pod dva odstotka, kar pomenja skoraj niso nepismenosti.

Združene države so sicer edina, da nimajo skoraj nikakega priseljevanja in imajo že dolgo ustanovljene vladne ustanove, ki so že zdavnaj začele sistematično borbo proti nepismenosti. Vsled tega njih odstotek nepismenosti je brezvomno pod dva odstotka, kar pomenja skoraj niso nepismenosti.

Združene države so sicer edina, da nimajo skoraj nikakega priseljevanja in imajo že dolgo ustanovljene vladne ustanove, ki so že zdavnaj začele sistematično borbo proti nepismenosti. Vsled tega njih odstotek nepismenosti je brezvomno pod dva odstotka, kar pomenja skoraj niso nepismenosti.

V Indiji se na primer zahaja za izkušnjo o pismenosti, da boli človek v stanu pisati kratko pismo prijatelju in čitati njegov odgovor. V Združenih državah pa se pri ljudskem štetju le vprašuje, da li dotičnik zna čitati in pisati. To seveda znaša odstotek nepismenosti, kajti mnogo ljudi je sram, da so nepismeni, in da je lažnji odgovor.

Kdaj ste prišli v Združene države?

Na to vprašanje mora inozemec in dostikrat tudi državljan imeti pripravljen odgovor ob vsaki priliki. Kajti odgovor na to vprašanje služi za dokaz o zakonitem prihodu v Združene države in, kdorkoli ne more dokazati, da je prišel zakonito, je v sumnji, da je prišel nezakonito. Kdor hoče dandas dobiti prvi državljanški papir, mora dokazati, da je bil zakonito pripuščen v Združenih državah, in da se to more dokazati, mora v svoji prošnji navesti ime parnika in dan, ko je prišel. Drugače mu je pot do prvega papirja in do državljanstva zarpta—in dostikrat tudi do zasluga, kajti mnogo podjetij in mnogo unij zahteva prvi papir od delavcev.

Kar velja za prvi papir, velja seveda tudi za drugi papir. Kdor je dobil prvi papir pred 1. julijem 1929, mora sedaj dokazati, da je prišel zakonito. Skratka podlaga za naturalizacijo je zakoniti prihod v Združene države, in da se to dokaže, je treba znati, s kakim parnikom je kdo prišel.

Isti dokaz je treba doprinesti, ako kdo zaprosi za "permit," to je za dovoljenje za pravatek po začasnom obisku v starosti kraj. Kdor odide iz Združenih držav brez "permitta," ima vendarle pravico dobiti od ameriškega konzulja izvenkovno priseljenško visto, ali konzul mu izda to visto le tedaj, ko dokaže, da je bil poprej zakonito pripuščen v Združene države.

Imamo prežalostne službe nekaterih rojakov, kateri so odšli začasno v starosti kraj, pa se ne morejo povrniti v Združene države, ker se ne spominjajo, s kakim parnikom so prvi prišli v Ameriko in zato ne morejo konzulu dokazati, da so bili zakonito pripuščeni.

Ravnato je treba dokazati zakoniti prihod, ako inozemec hoče, da se ženi in otrokom pripraviti pravico do prednosti v kvoti, kar je dandas sploh edina mogočnost, da bi prišli v Združene države.

Iz vsega tega je razvidno, kako je važno imeti točne podatke o svojem prihodu. Velikanško pa je število ljudi, ki je pozabilo ime parnika ali datum ali še večkrat oboje. Mnogo ljudi ne zna niti za približni datum prihoda, nekateri niso

sigurni niti za leto. To je na vsezdajne naravno. Tedaj se ni polagalo mnogo važnosti na te podatke in s časom je človek na njih pozabil.

DR. IVAN ZAPLOTNIK:
JANEZ CEBULJ
MISIJONAR V AMERIKI

TRETJI DEL

Poleti 1872 se je spet namenil obiskati staro domovino. Spontoma je poskrbel za neko stvar, ki je bila za Indijance velike važnosti. Mnogokrat je slišal od Indijancev in belcev, kako nasilno skušajo vladni uslužnici po raznih rezervacijah Indijancev pridobiti za protestantske vere. To je veljalo posebno o vladni predsedniku Granta, ko so bile vse indijanske naselbine svojevoljno porazdeljene med razne verske ločine. Menominec Indian Reservation je bila podljena kongregacijsalcem, dasti bili dve tretjini teh Indijancev katoliški. Toda brezvestne spletke, katerih so dolžili kešinskega agenta in njegove uradnike, so bile tako gorostasne, da so bile takoj olajšali svojo bridko ločitev, katero bi mi poslavljajoše bridekje napravilo. Verjemite, da sem se prav s težkim srečem ločil od ljube domovine; in ko bi mi veste ne bila velevala nadaljevati svoj poklic po temnih tičnih indijanskih gozdih, bi ne bil nikdar zapustil mile domovine, ki mi je neizrečeno draga.

Na vnebovihod popoldne je Cebulj pridigoval v ljubljanski stolnici, ki je bila natlačeno polno vernikov. Večkrat je pridigoval tudi v Velenovem. Avgusta, leta 1873 se je brez posebnega slovesa vrnil v Ameriko. V New York je dosegel 25. avgusta, v Chicago pa 28. avgusta. Tu je pri jezuitih opravil duhovne vaje, "da bi popolnoma otrezel pregrešni glji največ tukajšnji protestantje iz prijateljstva do katoličanov. Oltar v njih je naredila neko prva Francozinja s svojim otrokom. Ko je g. Janez prvč pridigoval, seveda le pred oltarjem, sem se jaz prav bal, da bi se preveč nazaj ne naslonil, ker bi se bilo utegnilo vse podreti. Vseh bolj prebivalcev v celji Shawanoški pokrajini, ki so katoličani, je 47 družin, in sicer 15 irskih, osem čeških, šest francoskih, deset nemških, pet škotskih, dve poljski in ena holandska družina, ki so daleč vsaksebi.

"Ko je g. Janez tukaj nekaj uredil, je šel v Keshena, indijansko državo, ki se prične kaki dve uri hoda od Shawana.

Indijanci so bili že poprej zvedeli, da pride k njim znani črnomučnik. Zbral se jih je dokaj mnogo in so pričakovali g. Janeza, ko je bil namenjen priti. Silno so ga bili veseli, ko se je pripeljal, in vsi so poleknili okoli voza ter prosili blagoslova.

"**(Dalje prihodnjič.)**

ZNAMKE SV. ANTONA

Kakor za 700-letnico smrti sv. Frančiška, bo Italija tudi za 700-letnico smrti sv. Antona leta 1931, izdala vrsto pismenskih znakov, s prizori iz njegovega življenja. Veljavne bodo samo za Italijo, med tem, ko so bile one sv. Frančiška tudi za inozemstvo. Sv. Anton ne bo prvč na uradnih pismenskih znakov. Za 700-letnico njegovega rojstva 1895, ga je že njegova domovina Portugalska na ta način počastila.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S tužnim srečem naznam sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest, da je nemila smrt pretrgala nit življenja moj ljubljeni soprog, oziroma mater.

Uršuli Jurkas

rojena GLAD

Umrla je dne 21. avgusta, 1930 v še mnogo prezgodnji dobi, starata 37 let. Bila je vestna gospodinja in skrbna mati svoje družine, katera tem bolj bridko občuti izgubo ljubljene soproge in druge.

Najlepša zahvala za krasne vence in cvetlice, katere ste položili na krsto pokojne izrekam: Mr. in Mrs. Skvarch, Mrs. Ani Cvetkovič iz Plainfield, N. J., Mr. in Mrs. John Jurkas, družini Antoniči, družini Urek, Mr. in Mrs. Rauch, družini Vočanšek, družini Ivanšek, družini Jež, družini Stimatz od pokojne sestre, in družini Curi od pokojne sestre iz Cleveland, O., Mrs. Kajfek iz Cleveland, O. Posledna hvala tem, ker so prišli iz Cleveland na pogreb, da so pokojnico spremili k zadnjemu počitku. Hvala Mrs. Osterman, Mrs. Ursuli Curi, družini Kompare iz Albany, N. Y., Mr. Frank Pire ter vsem ostalim družinam, katerih imena na svojo veliko žalost pogrešamo ali več ne vemo. Lepa vam hvala, ker ste v tako velikem številu obiskali pokojnico ob mrtvinskem odru ter jo spremili na njeni zadnji poti k večnemu počitku.

Tebi, ljubljena soproga in mati zelimo, da v miru počivaš, draga žena, oziroma mati in večna luč naj Ti sveti. Na naših srcah bo zapisana, dokler se ne vidimo nad zvezdami!

Zaljuci ostali:

BARAGOVA PROSLAVA
(Nadaljevanje iz 1. strani)

ga petja snidejo in pogovore in svoje zbole k temu pripravijo, da bodo mogli vse združeno nastopiti kot en sam kor. Besedilo vseh pesmi naj se, čim prej mogoče, natisne v listu "Ameriška Domovina," in to besedilo naj potem čitalci izrežejo in prineso s seboj za vporabo pri slavnosti. Tisti dan mora naša slovenska pesem zaoriti ne samo iz gril naših zbranih pevecov, marveč iz vseh zbranih, iz gril desetisočerih, ali bolje, iz celokupnega Slovenstva v Ohio, ne glede na osebno mišljenje posameznikov. Baraga je bil v prvi vrsti katoliški misijonar in škof, poleg tega pa je bil tudi vnet za čast in blagor bližnjega ter je storil ogromno dela za izboljšanje življenjskih razmer med Indijanci. Zato zasluži ta proslava njegovega spomina in splošno zanimanje in udeležitve.

Kar se tiče prevoza ljudi do kraja, naj to uredi vsaka naselbina zase. Glavna stvar je, da se vsi pravočasno snidemo vrh griča z banderi in zastavami, potem pa v lepo urejenem pohodu pridemo na mesto, kjer se bo vrnil shod. Program se mora pričeti točno ob treh. Da se to omogoči, je neobhodno potrebno, da je množica zbrana in vsaka naselbina uvrščena in pripravljena za odhod najkasneje ob pol treh. Pevci bodo šli vsi skupaj v enem oddelku, vse ostale pa se bodo postavili v štiri vrste, štiri kolone, vsaka fara v eno kolono, nakar bodo odkorakali po sledenem redu: fara sv. Vida, potem fara Matere Božje, nato fara sv. Lovrenca in zatem fara sv. Kristine. To uvrščenje bi bilo nekako po velikosti. — Ljudje iz drugih fara, Lora, Barberton, West Park in od drugod, pa naj se priklopijo eni ali drugi teh kolon, ali pa naj, če jih bo več, naredijo svojo. — Prav iskreno vabimo vse, da se nam ob tej priliki uridružijo in proslavijo z nami spomin velikega moža, razen če imajo morada svoje lastne načrte in misijo prirediti proslavo doma.

To bi bil torej glavni načrt Baragove proslave za 12. oktobra. Bog daj lepo vreme, ljudstvo pa prosimo, da se takoj zainteresira, posebno pevci, da bo dan 12. oktober vsem Slovencem v veselju in ponos, velikemu Baragi pa blag in zasluzen spomin. Rev. B. J. Ponikvar.

Rev. V. Hribar.

Rev. J. J. Oman.

Rev. E. Gabrena

VESTI IZ JUGOSLAVIJE
(Nadaljevanje iz 1. strani)

Švigeljovega Tomaža, sodarja in posestnika v Glažuti. Ko se je v soboto, dne 9. avgusta, zvezcer vračal iz Svetine proti domu, ga je gotovo napadla božjast, kateri je bil podvržen; padel je tako močno na glavo, da si je na ostrem kamnu prebil črepino; tudi je imel usta polna prsti in se je najbrž zadušil; v samotnem gozdu je bil brez vsake pomoči. Umrli Buškoš je bil še čvrst mož, star 49 let. V mlajših letih je bil priden in priljubljen sodar, a se je vdal nesrečni pijači, ki mu je nakopal božjast, in sicer tako hudo, da ga je napadala v zadnjem času po 5- do 8-krat na dan. Končno ga je nasilna smrt rešila žalostnega življence.

Gospodarsko poslopolje je zgorelo posestniku Molanu v Doljeni vasi pri Brežicah. Več požarnih bramb je omejilo požar.

Cerkveni tat prijet. V Domžalah je bil 25. avgusta arretiran že večkrat radi cerkevih tativ in predkaznovani Anton Cebeva, rojen 8. avgusta 1906 na Reki in pristojen v Hotič pri Litiji. Pri njem so našli 6 bankoncov po 10 Din. in za okrog 500 Din. kovanega drobiša. Sam pravi, da je ta denar prizberal v Trbovljah in Zagorju. Ker je popolnoma nemogoče, da bi dobil v tako kratkem ča-

močno zakričala, in o polnoči je bila že mrtva. Bolečine je morala težke imeti, ker jo je pred smrto vso zivilo. Zdravnik je konstatiral srčno kap.

Pri kravinem tepežu v gostilni pri Jančetu na Studencu pri Ljubljani je dobila nevaren sunek z nožem gostilničarka, do smrti je bil zaklan 35-letni Matvej Škof, oženjen, iz Zaklanca pri Horjulu, težko ranjen na 26-letni Lovrenc Brunner in 19-letni Josip Šarc. Napadci so bili trije piani hravatski delavci, ki so že pod ključem.

V prepadu so ga našli s prebito lobanjo. Upokojeni železničar in hišni posestnik g. Tomanič, ki ima svojo hišo tik za osnovno šolo na Jesenicah, se je podal z doma v hrib ali rovete, kakov je tu običaj izraz. Ker je to že večkrat storil, ga doma niso pogrešili, takoj tudi ne iskali, kje da bi bil ostal. — Neki zaposleni lesni delavec je našel drugi dan na takozvanem Kalvariju, hribčku nad Savo, na katerem je postavljeno tudi zidan znakmenje, kamizolo in pa steklenico. Šel je za sledom in kmalu ugotovil, da je moral po strmini niso pasti. In res, kmalu je našel Tomanča, ki je ležal v prepadu mrtve s prebito lobanjo in z več zlomljenimi rebri. Prenešli so ga v mrvtašnico jeseniškega pokopališča.

Pastir v boju s kačami. Na pašniku v bližini Gomilce pri Murski Soboti, je zadela fanta Markoja Štefana precej huda nesreča, ki bi bila skoraj zahtevala mlađo življence. Fant je pasel. Da bi si pregnal dolgčas, si je ogledoval okolico. Prišel je do nekega grma. Hotel je oditi že mimo, a hipoma je pod grmom nekaj zašumelo. Postal je pozoren in je pogledal, kaj je povzročilo šum. Kar osupil je. Zagledal je namreč štiri kače. Nekaj časa je premišljeval, kaj bi storil, potem pa se je previdno umaknil in si je preskrbel primerno palico. Tako oborožen se je zopet bližal grmu, da bi uničil kačo zaledo. postal so sikaje zapustile mesto. Preden je mogel zamahniti še enkrat, se je strezel od groze. Na nogi je začutil nekaj mrzlega. Krog nje se mu je ovila ena kača. Z mrzlično naglico jo je strgal dol, toda prepozna. Kača ga je na treh mestih pičila. Kači pik ni ostal brez posledic. Fanta je kmalu napadla mrzlica. Noga mu je močno zatekla, sam pa je padel v omedlevico. Domači so videli, da je stanje skrajno nevarno, radi tega so ga takoj peljali v Beltince k zdravniku. Ta je storil vse potrebno in edino hitri pomoči se ima fant zahvaliti, da ostane pri življenu.

Pevski zbor slovenskih učiteljev bo priredil spomladni številne koncerte po raznih večjih romunskih mestih.

Velik požar je divjal 22. avgusta v vasi Kamnik nad Presegjem pri Ljubljani. Pogorel je dvojni kozolec posestnika Jozeta Debevecja, poln pridelkov, kozolec Lenarčiča, poln skečen Franceta Žitka, kozolec Franceta Reparja, hlev Franceta Lenarčiča in hlev in svinjak Ivana Mrkun. Najmanj 300.000 dinarjev je škode. Zavarovalnina pa, kakor običajno, nizka. Oškodovani posestniki so nujno potrebeni pomoči.

Gospodarsko poslopolje je zgorelo posestniku Molanu v Doljeni vasi pri Brežicah. Več požarnih bramb je omejilo požar.

Cerkveni tat prijet. V Domžalah je bil 25. avgusta arretiran že večkrat radi cerkevih tativ in predkaznovani Anton Cebeva, rojen 8. avgusta 1906 na Reki in pristojen v Hotič pri Litiji. Pri njem so našli 6 bankoncov po 10 Din. in za okrog 500 Din. kovanega drobiša. Sam pravi, da je ta denar prizberal v Trbovljah in Zagorju. Ker je popolnoma nemogoče, da bi dobil v tako kratkem ča-

močno zakričala, in o polnoči je bila že mrtva. Bolečine je morala težke imeti, ker jo je pred smrto vso zivilo. Zdravnik je konstatiral srčno kap.

Pri kravinem tepežu v gostilni pri Jančetu na Studencu pri Ljubljani je dobila nevaren sunek z nožem gostilničarka, do smrti je bil zaklan 35-letni Matvej Škof, oženjen, iz Zaklanca pri Horjulu, težko ranjen na 26-letni Lovrenc Brunner in 19-letni Josip Šarc. Napadci so bili trije piani hravatski delavci, ki so že pod ključem.

V prepadu so ga našli s prebito lobanjo. Upokojeni železničar in hišni posestnik g. Tomanič, ki ima svojo hišo tik za osnovno šolo na Jesenicah, se je podal z doma v hrib ali rovete, kakov je tu običaj izraz. Ker je to že večkrat storil, ga doma niso pogrešili, takoj tudi ne iskali, kje da bi bil ostal. — Neki zaposleni lesni delavec je našel drugi dan na takozvanem Kalvariju, hribčku nad Savo, na katerem je postavljeno tudi zidan znakmenje, kamizolo in pa steklenico. Šel je za sledom in kmalu ugotovil, da je moral po strmini niso pasti. In res, kmalu je našel Tomanča, ki je ležal v prepadu mrtve s prebito lobanjo in z več zlomljenimi rebri. Prenešli so ga v mrvtašnico jeseniškega pokopališča.

Pastir v boju s kačami. Na pašniku v bližini Gomilce pri Murski Soboti, je zadela fanta Markoja Štefana precej huda nesreča, ki bi bila skoraj zahtevala mlađo življence. Fant je pasel. Da bi si pregnal dolgčas, si je ogledoval okolico. Prišel je do nekega grma. Hotel je oditi že mimo, a hipoma je pod grmom nekaj zašumelo. postal so sikaje zapustile mesto. Preden je mogel zamahniti še enkrat, se je strezel od groze. Na nogi je začutil nekaj mrzlega. Krog nje se mu je ovila ena kača. Z mrzlično naglico jo je strgal dol, toda prepozna. Kača ga je na treh mestih pičila. Kači pik ni ostal brez posledic. Fanta je kmalu napadla mrzlica. Noga mu je močno zatekla, sam pa je padel v omedlevico. Domači so videli, da je stanje skrajno nevarno, radi tega so ga takoj peljali v Beltince k zdravniku. Ta je storil vse potrebno in edino hitri pomoči se ima fant zahvaliti, da ostane pri življenu.

Pevski zbor slovenskih učiteljev bo priredil spomladni številne koncerte po raznih večjih romunskih mestih.

Velik požar je divjal 22. avgusta v vasi Kamnik nad Presegjem pri Ljubljani. Pogorel je dvojni kozolec posestnika Jozeta Debevecja, poln pridelkov, kozolec Lenarčiča, poln skečen Franceta Žitka, kozolec Franceta Reparja, hlev Franceta Lenarčiča in hlev in svinjak Ivana Mrkun. Najmanj 300.000 dinarjev je škode. Zavarovalnina pa, kakor običajno, nizka. Oškodovani posestniki so nujno potrebeni pomoči.

Gospodarsko poslopolje je zgorelo posestniku Molanu v Doljeni vasi pri Brežicah. Več požarnih bramb je omejilo požar.

Cerkveni tat prijet. V Domžalah je bil 25. avgusta arretiran že večkrat radi cerkevih tativ in predkaznovani Anton Cebeva, rojen 8. avgusta 1906 na Reki in pristojen v Hotič pri Litiji. Pri njem so našli 6 bankoncov po 10 Din. in za okrog 500 Din. kovanega drobiša. Sam pravi, da je ta denar prizberal v Trbovljah in Zagorju. Ker je popolnoma nemogoče, da bi dobil v tako kratkem ča-

močno zakričala, in o polnoči je bila že mrtva. Bolečine je morala težke imeti, ker jo je pred smrto vso zivilo. Zdravnik je konstatiral srčno kap.

Pri kravinem tepežu v gostilni pri Jančetu na Studencu pri Ljubljani je dobila nevaren sunek z nožem gostilničarka, do smrti je bil zaklan 35-letni Matvej Škof, oženjen, iz Zaklanca pri Horjulu, težko ranjen na 26-letni Lovrenc Brunner in 19-letni Josip Šarc. Napadci so bili trije piani hravatski delavci, ki so že pod ključem.

V prepadu so ga našli s prebito lobanjo. Upokojeni železničar in hišni posestnik g. Tomanič, ki ima svojo hišo tik za osnovno šolo na Jesenicah, se je podal z doma v hrib ali rovete, kakov je tu običaj izraz. Ker je to že večkrat storil, ga doma niso pogrešili, takoj tudi ne iskali, kje da bi bil ostal. — Neki zaposleni lesni delavec je našel drugi dan na takozvanem Kalvariju, hribčku nad Savo, na katerem je postavljeno tudi zidan znakmenje, kamizolo in pa steklenico. Šel je za sledom in kmalu ugotovil, da je moral po strmini niso pasti. In res, kmalu je našel Tomanča, ki je ležal v prepadu mrtve s prebito lobanjo in z več zlomljenimi rebri. Prenešli so ga v mrvtašnico jeseniškega pokopališča.

Pastir v boju s kačami. Na pašniku v bližini Gomilce pri Murski Soboti, je zadela fanta Markoja Štefana precej huda nesreča, ki bi bila skoraj zahtevala mlađo življence. Fant je pasel. Da bi si pregnal dolgčas, si je ogledoval okolico. Prišel je do nekega grma. Hotel je oditi že mimo, a hipoma je pod grmom nekaj zašumelo. postal so sikaje zapustile mesto. Preden je mogel zamahniti še enkrat, se je strezel od groze. Na nogi je začutil nekaj mrzlega. Krog nje se mu je ovila ena kača. Z mrzlično naglico jo je strgal dol, toda prepozna. Kača ga je na treh mestih pičila. Kači pik ni ostal brez posledic. Fanta je kmalu napadla mrzlica. Noga mu je močno zatekla, sam pa je padel v omedlevico. Domači so videli, da je stanje skrajno nevarno, radi tega so ga takoj peljali v Beltince k zdravniku. Ta je storil vse potrebno in edino hitri pomoči se ima fant zahvaliti, da ostane pri življenu.

Pastir v boju s kačami. Na pašniku v bližini Gomilce pri Murski Soboti, je zadela fanta Markoja Štefana precej huda nesreča, ki bi bila skoraj zahtevala mlađo življence. Fant je pasel. Da bi si pregnal dolgčas, si je ogledoval okolico. Prišel je do nekega grma. Hotel je oditi že mimo, a hipoma je pod grmom nekaj zašumelo. postal so sikaje zapustile mesto. Preden je mogel zamahniti še enkrat, se je strezel od groze. Na nogi je začutil nekaj mrzlega. Krog nje se mu je ovila ena kača. Z mrzlično naglico jo je strgal dol, toda prepozna. Kača ga je na treh mestih pičila. Kači pik ni ostal brez posledic. Fanta je kmalu napadla mrzlica. Noga mu je močno zatekla, sam pa je padel v omedlevico. Domači so videli, da je stanje skrajno nevarno, radi tega so ga takoj peljali v Beltince k zdravniku. Ta je storil vse potrebno in edino hitri pomoči se ima fant zahvaliti, da ostane pri življenu.

Pastir v boju s kačami. Na pašniku v bližini Gomilce pri Murski Soboti, je zadela fanta Markoja Štefana precej huda nesreča, ki bi bila skoraj zahtevala mlađo življence. Fant je pasel. Da bi si pregnal dolgčas, si je ogledoval okolico. Prišel je do nekega grma. Hotel je oditi že mimo, a hipoma je pod grmom nekaj zašumelo. postal so sikaje zapustile mesto. Preden je mogel zamahniti še enkrat, se je strezel od groze. Na nogi je začutil nekaj mrzlega. Krog nje se mu je ovila ena kača. Z mrzlično naglico jo je strgal dol, toda prepozna. Kača ga je na treh mestih pičila. Kači pik ni ostal brez posledic. Fanta je kmalu napadla mrzlica. Noga mu je močno zatekla, sam pa je padel v omedlevico. Domači so videli, da je stanje skrajno nevarno, radi tega so ga takoj peljali v Beltince k zdravniku. Ta je storil vse potrebno in edino hitri pomoči se ima fant zahvaliti, da ostane pri življenu.

Pastir v boju s kačami. Na pašniku v bližini Gomilce pri Murski Soboti, je zadela fanta Markoja Štefana precej huda nesreča, ki bi bila skoraj zahtevala mlađo življence. Fant je pasel. Da bi si pregnal dolgčas, si je ogledoval okolico. Prišel je do nekega grma. Hotel je oditi že mimo, a hipoma je pod grmom nekaj zašumelo. postal so sikaje zapustile mesto. Preden je mogel zamahniti še enkrat, se je strezel od groze. Na nogi je začutil nekaj mrzlega. Krog nje se mu je ovila ena kača. Z mrzlično naglico jo je strgal dol, toda prepozna. Kača ga je na treh mestih pičila. Kači pik ni ostal brez posledic. Fanta je kmalu napadla mrzlica. Noga mu je močno zatekla, sam pa je padel v omedlevico. Domači so videli, da je stanje skrajno nevarno, radi tega so ga takoj peljali v Beltince k zdravniku. Ta je storil vse potrebno in edino hitri pomoči se ima fant zahvaliti, da ostane pri življenu.

Pastir v boju s kačami. Na pašniku v bližini Gomilce pri Murski Soboti, je zadela fanta Markoja Štefana precej huda nesreča, ki bi bila skoraj zahtevala mlađo življence. Fant je pasel. Da bi si pregnal dolgčas, si je ogledoval okolico. Prišel je do nekega grma. Hotel je oditi že mimo, a hipoma je pod grmom nekaj zašumelo. postal so sikaje zapustile mesto. Preden je mogel zamahniti še enkrat, se je strezel od groze. Na nogi je začutil nekaj mrzlega. Krog nje se mu je ovila ena kača. Z mrzlično naglico jo je strgal dol, toda prepozna. Kača ga je na treh mestih pičila. Kači pik ni ostal brez posledic. Fanta je kmalu napadla mrzlica. Noga mu je močno zatekla, sam pa je padel v omedlevico. Domači so videli, da je stanje skrajno nevarno, radi tega so ga takoj peljali v Beltince k zdravniku. Ta je storil vse potrebno in edino hitri pomoči se ima fant zahvaliti, da ostane pri življenu.

Pastir v boju s kačami. Na pašniku v bližini Gomilce pri Murski Soboti, je zadela fanta Markoja Štefana precej huda nesreča, ki bi bila skoraj zahtevala mlađo življence. Fant je pasel. Da bi si pregnal dolgčas, si je ogledoval okolico. Prišel je do nekega grma. Hotel je oditi že mimo, a hipoma je pod grmom nekaj zašumelo. postal so sikaje zapustile mesto. Preden je mogel zamahniti še enkrat, se je strezel od groze. Na nogi je začutil nekaj mrzlega. Krog nje se mu je ovila ena kača. Z mrzlično naglico jo je strgal dol, toda prepozna. Kača ga je na treh mestih pičila. Kači pik ni ostal brez posledic. Fanta je kmalu napadla mrzlica. Noga mu je močno zatekla, sam pa je padel v omedlevico. Domači so videli, da je stanje skrajno nevarno, radi tega so ga takoj peljali v Beltince k zdravniku. Ta je storil vse potrebno in edino hitri pomoči se ima fant zahvaliti, da ostane pri življenu.

Pastir v boju s kačami. Na pašniku v bliž

LA SALLE SALLIES

By La Sallie

Mr. and Mrs. Anthony Gredina Jr. are spending a week's vacation at the home of Mrs. Gredina's father, Mr. Frank Prystay, Walnut St., Oglebay. Miss Ollie Prystay is also spending a week down in her old home town, which is just three miles south of La Salle.

aHa

George "Jodie" Dorman lowered his par on the miniature golf course—the reason being that the Sallies were breaking all records. The par on the entire course formerly was 56 and has been decreased to 46. All right, Sallies, let's go! Show "Jodie" that we can break that par, too.

aHa

With Sister Ignatius back among our fold, the Young Ladies' Sodality will come into full swing this month, after being idle for the summer. Let's hope that we have a very successful and social year this season, girls. With each and everyone's co-operation this would not be a very hard task.

aHa

Mr. and Mrs. Joseph Strukel and Miss Frances Jancer spent Sunday in Wenona and Minonk, Ill. While there they were able to find out that Wenona also has a K. S. K. J. lodge. More power to Wenona.

aHa

Our sympathy is extended to Frank Banzik, a member of Holy Family Society No. 5, who has been confined to his home with an attack of malaria. The La Salle Bears baseball nine sure does miss their stellar player.

aHa

With the ushering in of the K. C. bowling season, the Sallies are just raring to go. It is beginning to look like a rather busy season for the K. S. K. J. Sallies, as they would like to participate in many sports if they would only get co-operation from other Slovenian settlements. Girls' sports in the K. S. K. J. are still in its embryonic stage, but the year 1930-31 should go a great ways toward making it a yearly attraction.

aHa

First and second banns of the approaching marriage of Miss Celia Setin and Raymond Derix were published at St. Roch's Catholic Church in La Salle.

aHa

In the Sacred Heart Catholic Church in Oglebay, Ill., banns were published for the approaching marriage of Miss Sophie Senica and Foster Ferrari, both of Oglebay.

aHa

In perusing the recording secretary's report of the convention I came across a speech supposed to have been made by William F. Kompare of South Chicago. Any man who honors his father's name as does Mr. Kompare would do the same and carry on in the same manner in which he did. Give William Kompare a pat on the back, folks. He deserves it.

aHa

What this reporter would like to know is, who is the originator of that wise crack, love song or whatever it may be—in other words, "OSolata Kukare." Be it known to the originator that it is something that is going into history for sure.

aHa

With the opening of the local high school it is very pleasing to note the large Slovenian registration this year. We hope that they will continue their studies until they have the necessary education which will enable them to cope with life in general.

aHa

Christine Zabkar, Angelina Uzbanch, Mrs. Sophie Koslosky and daughter Adele and Mrs. Anna Ravnikar spent the weekend in Chicago. We just wonder if Chris and Angie enjoyed themselves and if they attended a Cub's game, being that we are all Cub fans out here.

aHa

Believe it or not, Johnny Terselich is back in town again for the winter months, which he will spend at St. Bedes College in an endeavor to place himself on the same level as those with whom he may have to come into contact with in his later years.

aHa

"Pope" Papesh was in town the last week-end and he made it a very enjoyable week-end at that. He not only visited with the Sallies, but also took a run into his old home town, Granville, Ill. It certainly brought back a lot of pleasant memories to "Pope."

aHa

It is understood that both "Pinocchio" Gende and Rudie Falesnik must have solata and kumare for their supper or they are not satisfied. "Waltmalt" Kozar prefers his goulash and Hank Potocnik his struke. It is getting to be so that potica is not the only predominant feature of the Slovenian "It" and some of these other Slovenian dishes will have to be added to the attire.

aHa

"Frickie" Komocar is sporting around in a new coupe. "La Sallite" had the honor of initiating it into service on its first entrance into the Main Drag. Fall in line, Sallies—only one at a time.

aHa

"Smiles" Cvelebar is beginning to get a kick out of the fact that the name "Smiles" has begun to hang on to him. "Smiles" never had a nickname before. More power to you, "Smiles!"

aHa

AHA-AHA, it sure is true. The boys are beginning to wake up at last. There are rumors afloat that the boys intend to give the girls some keen competition this bowling season. That's the way, boys. We don't care if you beat us to it, just so we can make sure of a La Salle representation in the coming tournament.

aHa

Another new member to the K. S. K. J. was entered upon the books of the Knights of St. Martin No. 75 when Louis Banich decided it was worth while being a member of such a great organization.

aHa

I do not know myself whether I was in Waukegan or not, since the Booster claimed I arrived late and another party thinks I had been strolling around Morris Park in a brown outfit that Sunday. Who is right? I think the Booster is, and as far as the brown outfit is concerned, I never owned one in my life.

aHa

She was only a surgeon's daughter—but, oh, how she could cut up.

MAGIC FLASHES
By The Magician

Well, here we are again! All we know is what we read in Our Page, and we see that after Jan. 1 this page will be two, and that means there'll have to be plenty of contributions sent in to keep it filled. That will be a swell chance to find out what Slovenes all over the country and Canada are doing. If only somebody will take the trouble to send the news in. Maybe some of the former writers will return. Wonder if the Eskimo, Eligible Madge and the Voice with a Smile still read Our Page? We should like to see from how many states news would be sent in.

Speaking of Canada (this thought just came to our mind) we would kindly ask our editor, Mr. Zupan, to SAVE ALL THE STAMPS that he gets from there and then pass them on to us. Stamp collecting is our hobby. (Gosh darn the lights, they just went out on us in the middle of this paragraph.)

We called the mailman just about everything we could think of (under our breath, of course) the other week when the Glasgo failed to come out at the proper date. We happened to be off from work again that week and every day would find us sitting on the porch waiting for Uncle Sam's messenger boy. But the paper failed to come until the following week, due to the convention.

What happened to Charlie at the ice cream social? He left rather early and, it seemed, in a low state of mind. Now, Mary, we hope you didn't scold him too much, for, you know, boys will be boys.

By the time this article sees print, Anthony Gerbeck and Miss Nettie Yankovich will have been married at the Sacred Heart Church. In our last column we made a guess at the date and missed it by one week. They were intending to be wed on the 13th. However, Nettie, although not superstitious exactly, decided it isn't such a good day to start on.

When mentioning the ice cream social in the previous column, we failed to say something of an important event that took place at the time. We'll break down and confess. We danced only once, though, mind you, but that was enough. Our apologies to Anna Sheel, the young lady who did the suffering from our efforts.

Sufficient. "What did you say for your match?" "Six months."

"If my wife ever mentions wiener to me six years after we're married, she'll be a divorced woman." Words taken from the lips of one guy called Joe Ujcic. The cause of such an outburst of hot dog denouncement can be traced back a few days when the Hon. Ujcic, Fred Gerbeck, Walt McNosky and "Yours Truly" returned from a sweltering "puppy bake." It's no fun going to one of them things and then hafta walk back (it seemed about 16 miles) to get a drink of water. All we got out of it was a sore throat and a darned tough cold.

Please Stand by—While the Whisky Trio tackle that barnyard anthem:

"They called him Hen—because he was always laying for somebody."

THE TWINS

from
Waukegan and North Chicago

Congratulations, St. Joe's baseball players! We hear that you are now the 10th St. champs. Keep it up, boys!

The Slovenian Dramatic Club held its monthly meeting Sunday evening. Membership pins were distributed. Refreshments and dancing were also part of the entertainment.

Glad to hear the Booster enjoyed his stay in Waukegan.

Miniature golf seems to be the main event in Waukegan, and now that more girls are getting interested in the sport, how about a game with some of you La Salle Sallies?

Miss Emily Ogrin spends a great deal of her leisure time at the course with her boy friend. I wonder who is leading in the scores?

Mr. Rudy Marentic and his mother of Joliet were Waukegan visitors at the Zalar home over the week-end.

The Young Ladies' Sodality received Holy Communion in a body the first Sunday of the month.

The bowling season is here again and the alleys will be opened, or rather by the time you read this they will have already been opened. We'll tell you all about the opening in the next issue. Also let you know who is Waukegan's best bowler.

So Eddie Kompare and Stanley Zupan typified the K. S. K. J. Twins. Don't see how you can possibly place us, considering the many, many others you met at the convention. Wonder if you got us right?

Johnny Tezak surely must have made some dealer quite rich with all the cards he bought to send out. Don't believe I ever got far enough in mathematics to be able to count the number. You know, I only had about thirteen years of. Heh! Heh!

The Booster is to be commended for the writeups in Our Page. We are very much interested in them and look to them every week.

Somebody said something about all the pretty girls in Waukegan. I'll bet he was looking for a quarter.

Anne Slana accompanied her brother on his trip to Cleveland. Some people have the luck! It must be rather nice to be born under a lucky star. How about it, Anne?

I doubt if Jerry Klintz feels as blue about leaving Waukegan as a certain party here does.

Next week all about the bowling tournament. There will be five couples of young men and women and the same number of married men and women. But I can't tell you too much or you might lose interest in it by next week.

Fiddle-o!

OUR PAGES

6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

SHEBOYGAN CHATTER
By The Reporter

Many social events are being prepared to be held this coming fall.

Boosters are still planning on their play, while the Finzgar Dramatic Club is preparing to present theirs on the first Sunday of October.

Christian Mothers are busy selling tickets for their "dinner" to be given on Oct. 12 noon. The benefit will be for the church.

We're pretty sure that Skrube on S. 9th St. has daylight saving time, because Josephine S. came to choir practice at 8:15 instead of 7:15. Tell them to buy a new clock, Josie.

Sally and Max are two very ambitious boys. They are working for their high school credits by attending night school.

Two new comers to Sheboygan are Mary and Peggy Zebre from Sublet, Wyo. That means two new members for the Booster Club.

Did you know that the demure little soda jerker at the Roonitz drug store is none other than our little "Dilly"?

Louis Francis is trying to figure out how the Klever Kid found out with whom he was dancing with at Tony's wedding.

Listed in the Finzgar files are the names of three new members—Mary, Vangie and Ann Falle. Good for you, girls.

Two quiet, good-looking little girls that the Booster Club can rate as regular attendance members are none other than Hedwig Majcen and Anneliese Klammer.

Boosters can brag in having a wonderful baseball player, in person none other than Mary Prisland.

Wonder what's become of all the Minnesota lassies? Haven't seen any of them of late.

Have you noticed the lovely incarnation that Buster is totin' around? Gosh, such perfect line and such color!

Mici Zorko is having a tough time of it. She has to sacrifice a lot of choir practice to keep up with her work. Whee! Some more good times in sight. More weddings and anniversaries in sight this coming month.

Do you know—

Jacqueline Preston, president of the local dramatic club Finzgar and director of all the Slovenian plays, is also a great help at all the picnics and other entertainments? He enjoys the company of the younger folks and spends quite a lot of his time with them. In addition to being socially inclined, he is general foreman at the Panzer Lumber Co.

Tony Stiglitz, guess everyone knows, and you will admit that he is one of the most popular boys in this city? He is employed at the Security National Bank. Was recently married to Miss Mary Gorenz, a popular young lady, who was employed at the Wisconsin Telephone Exchange. They have a beautiful-newly built home on N. 9th St.

Lest we forget. The Dramatic Club is holding its fifth anniversary dance at Standard Hall the 21st of this month. Everyone is cordially invited to attend.

—

ST. JOSEPH'S CHURCH CHOIR PICNIC

The choir of St. Joseph's Church, Joliet, Ill., sponsored a picnic Sunday, Sept. 7, for the members and their friends at Von Esch's grove.

One of the features of the picnic was an indoor baseball game between two girl teams. The "Cubs," captained by Helen Crnkovich, defeated the "Sox," captained by Anna Stukel, by the onesided score of 32 to 3. The umpires of the game were Eddie Stukel and John Kren, and, believe me, they had their hands full. Marge Lukanci pitched for the winners and her pitching proved too much for the Sox. The Gregorich sisters, Molly and Rose, were the batting stars for the victors, while Mayme Mutz was the all-around star of the losing team.

The balance of the day's program consisted of races, games, horseshoe pitching, men's baseball games, etc.

The Rev. Father Plevnik, pastor of St. Joseph's Church, motored up later in the day with the Rev. Father Azbe and the Rev. Father Hiti.

The following members of the choir had charge of the picnic as members of the various committees: Rud Pruss, Frank Zoran, Eddie Mutz, Helen Mutz, Mayme Judnich, Mayme Russ, Pauline Azman, Elizabeth Znidarsich and Mayme Stukel.

Observed at the Picnic

Joe Sterbenc served as scorekeeper for the men's baseball games. Joe had a system of marking score that would take a flock of lawyers to dope out.

To Mike Papesh goes the honor of getting the longest home run of the day. The ball was hit so hard it traveled half-way into the next county.

There is only one thing Rud Pruss likes better than playing ball—and her name is Mayme Russ.

Sparkey, Faber and John Azman want to know if it was necessary to play that game in the muddiest part of the river. And all Faber got for winning was a bar of soap.

Eddie Mutz served as custodian of the ice cream, pop, etc., and managed to have it last all day. Very good, Eddie.

The casualties of the day were: Frank Buchar, trying to block off Rud Pruss at the plate, got a bump on the knee. Elizabeth Znidarsich lost some hair on her shins when one of the girls let her hair down.

Watching Helen Crnkovich pitching horseshoes gave one the impression that she was practicing for the coming

NOTICE
FROM THE OFFICE OF THE SUPREME SECRETARY

At the recent K. S. K. J. convention at Waukegan, Ill., the following resolution was approved and accepted:

All subsidiaries are eligible to join the Central Sick Benefit Department. Members of such lodges will not be obliged to pass a physical examination, providing the lodge enrols before Feb. 1, 1931.

The Central Sick Benefit Department will assume responsibilities of paying sick benefits, commencing with the day the lodge enrolls.

Time of payment will be governed by the By-Laws of the Sick Benefit Department. Deduction will be made for time the member had received benefit from the local lodge.

Cripples and chronically ill persons are not eligible to join the Central Sick Benefit Department. Admittance will also be refused to members who had already drawn the full amount of sick benefit from the local branch. A lodge wishing to join the Central Sick Benefit Department shall forward to the Secretary a roster of members, including age and address.

If it is proven that a member is admitted to the Central Sick Benefit Department contrary to the provision of the By-Laws, such a member shall not be entitled to sick benefit, but will be suspended from the Department. Dues without interest will be refunded to such a member.

A member who is not recommended to the Central Sick Benefit Department by his lodge may verify his rejection by submitting to a physical examination. The recommendation and conditions made by the supreme medical examiner

Ksaver Medko:

STARKA

Starka Ana, vdova po učitelju Slemenu, danes spet romana. Ob takih nedeljskih popoldnevih, kakor je današnji, starka rada romana. Kaj tudi naj sicer dela ob takih popoldnevih? Praznogovoriti se ne more z nikomer, ko pa je sama na svetu, ko pa nima nikogar, ki bi mu mogla povedati in zaupati vse, česar ji je polno srce, ki bi mu mogla razodeti vse tako, kakor sama čuti v duši, tako, da bi jo res umeval. Umeval jo je edini Ivan, rajni mož. A ta spi. Ta je ne sliši več. — Kaj torej naj počne? Delati danes ne mara, iz sobe ne more. Zunaj lije dež, hladen že, zakaj oktober se je nagnil že v drugo polovico. Okoli oglov zavija veter. Kakor hudo razkačen se zaletava v dolge prame dežja in jih tepe s svojimi ostrimi, nevidnimi biči. Zato škebetajo po oknih, kakor bi naglo in neprestano trkali ob steklo drobni prstki mnogih otrok, skritih pod oknom, in prosijo s pjevajočim, uspavajočim glasom: "Odprri nam! Odprri nam!" A starka ne misli niti od daleč, da bi jim odprla. Niti ne mara k oknu. Sedi ob štedilniku, v velikem, obdrgnjenem starem stolu, v katerem je tako rad posedal soprog Ivan, ko je bil že v pokoju in je bolhal, bolj bolhal na srcu nego na telesu. Roke naslanja ob naslonjala na vsaki strani. Oči upre zdaj zdaj proti oknu in se zagleda vun v žalostno, v pramene dežja zavito krajino. A krajina je ne zanima. Očiji zro dalje, zra za mislimi, ki romajo, romajo daleč nazaj v življénje, da spet preromajo, kakor že tolkokrat ob takih samotnih popoldnevih, pote vsega življenja, pote solnčne, senčne in polnočno temne.

I.

Je li bilo to resnično? Ali je le sen, lep sen, ki jo mami in varu v njeni starosti in samoti, s katerim jo morda hoče nebo potolažiti v njenih gremkih spominih? Njena mladost namreč, ki se je zdi včasi daleč, kakor na drugem svetu, daleč, kakor bi jo ločilo že pol večnosti od nje, a drugikrat spet, kakor danes, stoji pred njo jasna in izrazita, da bi jo vso z roko prijela.

Da, resnica je bila, ta njena mladost, dasi se ji zdi zdaj na stare dni kakor lepa pripovedka, kakor sladka pesem, polna sonca, polna lepot.

Kaj je bila ta njena mladost? Sama brezkrbnost, sama radost. — Ni vrazilna v bogastvu, a vzrastla je v ljubezni. Vaški organist je bil njen oči in krojač, ona najmlajša med šestimi otroki. Nikoli ni bilo izobilja v hiši, a oče in mati sta imela senci polni ljubezni. Mati, mila, vdana in tiha, je bila od Boga ustvarjena, da jo vsak ljubi, in da sama deli ljubezen vsem okoli sebe, deli v bogati meri. Oče, ki je živel za mlajših let dolgo časa v tujini, kjer je okusil male ljubezni, je bil srečen, da živi zdaj med ljubečimi senci, in je tudi sam delil ljubezen s polno mero. In glej, zdaj, ko je tako samotna v življenu, čuti še jasneje in živej nego v prejšnjih letih, da je ljubezen več nego premoženje in bogastvo. Nima bogastva, komaj za vsakdanje življenu ima, a si ga tudi ne želi. Kaj naj z njim? Pač pa ji čestokrat zahrepeni staro srce z mladostno silo po ljubezni. Ko bi imela še Ivana in bi slišala včasi od njega dobro, toplo besedo! Ko bi imela vsaj enega otroka, ki bi jo ljubil zdaj na stare dni, ko čuti teže in teže ono molčičo samoto krog sebe, tisto težko, hladno samoto starosti, ki je najbolj potrebna tople, sočutne ljubezni!

Vedi Bog, morda je bilo ravno to, ker je bila za mladih dni tako vajena dobre in ljubezni, vzrok ali eden vzrokov, da je tako kmalu našla ugodnih

tal in je vzvjetela v njenem srcu druga ljubezen, ljubezen do mladega učitelja Slemena. Ko je prišel v vas, ker je star učitelj zbolel in je bilo malo upanja, da pri svojih letih dočela okreva in bi mogel še kdaj poučevati, je zbulil pozornost vse vasi, pozornost tudi med organizatorimi otroki. Projanci učitelj, tukajšen domaćin, po obledi in po občevanju z ljudmi bolj kmet nego gospod, a novi povsem gospodski in mestni. A navlizic temu se ni ogibal ljudi, ni ponosno gledal navzdol na-

Komaj se je malo seznanil z ljubljivo mož, ko ji je bil tudi učitelj. Kako bi mu naj ne bila hvaležna sanje? Res, dajala mu je vso ljubezen mladega srca, a on ji je dajal več. Res, tudi vso ljubezen srca, a tudi del svojega duha, svoje znanje. Njen duh je bil tako siromašen, se ji je vedno zdele, tako bogat njegov. In radiodrom je dajal od svojega bogastva. Bil je tem srečnejši, čim rajši in čim več je sprejemala.

Dan na dan sta brala skupaj, često dolgo v noč, ramo ob ramo, glavo ob glavi. In niti čutila nista, kako polzi čas v večnost, kako naglo živi in umira ob njiju noč. Kako bi čutila? Ko ji je vendar kazal toliko lepot, ki ji je bila do tedaj povsem neznana. Kratka pesnička, ki jo je bral s svojim polnim glasom, preprosta črtica, a glej, koliko bogastva je dvignil iz nje, koliko krasote je našel v navidezno neznatnih prizorih. In kadar jo je vodil ob atlantico širok svetu, ji govoril o tujih krajih, tujih ljubljivih — kakor da vse gleda, kakor da živi med njimi. In ko ji je z vzemanimi besedami govoril o čudovitih izumih človeškega duha, ki je proniknil globine vodovja, in so v tihem mraku plaval hrepeneči zvoki gošči tja do njihove hiše. Poslušala je vso začiščena, s tihim nemirom v srcu. Bilo je prijetno in sladko, da sliši vsaj glas njegovih gošči. In če so že ležali, sestre že tiso spale, je ona še poslušala igro samotnega godca. — "Na koga pač misli med sviranjem?" — A kakor bi se založila pri grehu, je zardela. Silila in trudila se je, da naglo zaspine ne sliši več godbe, ne misli več nanj.

Večkrat je čutila na koru njegove poglede uprte v se. Zdela se ji je, da jo gleda daleč, nego bi bilo treba, da jo gleda z drugačnim pogledom nego druge pevke. In kadar ji je kaj rekel, jo kaj vprašal, ali ni bil drugačen njegov glas, kočje je govoril z drugimi, ni li bil bolj prijazen njegov smehljaj, topleje sevajoče njegovo oko?

Čestokrat se je založila pri takih mislih. Toplo je postajalo ob tem v srcu, kakor v slunji velike sreče. A se je takoj oštela: "Ne bodi nespametna, Anica! Ta ima drugačne." A čutila je, kako slaba tolažba da so ji take besede. Povzročajo ji več болi nego tolažila.

In vendar je bila kal ljubezni v srcu, je poganjala močnejše in močnejše mladice in je vzvjetela. In česar ni pričakovala, vsega življena, pote solnčne, senčne in polnočno temne.

I.

Dragi mož in ljubi oče, h grobu spet smo sem priliči, kjer počivač čisto ločn, truplo kjer Ti že trohni ...

V SPOMIN

TRETJE OBLETNICE SMRTI DRAGEGA SOPROGA IN NAŠEGA NEPOZABNEGA OCETA

DOMINKA PERKO

ki je umrl dne 21. septembra, 1927.

Dragi mož in ljubi oče, h grobu spet smo sem priliči, kjer počivač čisto ločn, truplo kjer Ti že trohni ...

Vendar spet odpri očesa, v duhu nas pa z hip poglej! Naj odprejo se nebesa ... In od tam nam kaj povej!

Le besedo samo eno mi bi čuli radi spet Tvojo milo, govorjeno po pretekli dolgih let.

Z Bogom dragi, mirno snivaj večno spanje v grobu tem! V raju svetem, tam pa vživaj radost, nam neznamo vsem!

Žalujoci ostali: Žena in otroci

Cleveland (Newburg), O., 16. septembra, 1930.

Svet, veselje nas ne miká, kar odšel si Ti od nas; ta izguba je velika, rane ne zaceli čas.

Oj, če Ti je le mogoče, spet objemi nas vse; zopet nas poljubi vroče, k sebi nagni na sreč!

Glej, prinesli smo Ti cvetja, rož duheteči v pozdrav; tokom vsakega poletja vedno ljubil si jih prav.

V sred. 1. oktobra t. l.

z znamen angloškim brzoparnikom

AQUITANIA

Kakor na drugih skupnih potovanjih te linij, se vam nudijo tudi ob tej priliki razne ugodnosti.

Ako hočete hitro in udobno potovati v družbi svojih rojakov priglasite se takoj na

navadni papirnat denar. Vendar so boj potek registriran v Vašim podpisom, ako bi ga v slučaju izgubili.

Nač kapital in rezervni sklad v vodi kot \$740,000, je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON St. :: JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, predst.

Joseph Dunda, posred. Chas. G. Pearce, kasir

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.

630 — 9th Ave. NEW YORK, N. Y.

F. KERŽE,

1142 Dallas Rd. N. E. CLEVELAND, O.